

Глава 34.

ВЪЗОБНОВЯВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Възобновяването на административнонаказателното производство е извънреден способ за контрол върху влезли в сила актове по повод налагането на административни наказания. При него се поставя въпросът кое е по-важно – стабилността на актовете, които са влезли в сила и от тук или желанието на законодателя да не допуска порочен правен акт да остане в правния мир. При това извънредно производство втората идея има доминиращо значение.

1. На първо място трябва да се изясни защо се нарича извънреден способ. Използва се, когато става дума за влезли в сила актове – решения на районен съд, решения на административен съд, влезли в сила наказателни постановления, влезли в сила определения за прекратяване на делото.¹ Това означава, че производството се е развило и се е стигнало до краен акт, който е влязъл в сила. За извънредния характер съдим и по понятието „възобновяване“, т.е. става дума за въздействие върху вече приключила процедура. Необходимо е да подчертаем, че на възобновяване подлежат и тези наказателни постановления, които не подлежат по някаква причина на обжалване.

¹ Съгласно чл.64 от ЗАНН влизат в сила наказателните постановления, които не подлежат на обжалване; не са били обжалвани или са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда

2. Производството се развива пред административния съд в състав от трима съдии в открито съдебно заседание с призоваване на страните. Задължително участва прокурор.

3. Началото на производството се поставя с предложение на прокурора. То може да бъде съставено въз основа на молба от заинтересовани или инициатива на прокуратурата. Заинтересованите не могат сами, на собствено основание да сезират съда и той бъде длъжен да разгледа делото. Компетентен е окръжният прокурор. В това предложение може да се съдържа разпореждане за спиране на изпълнението на наказателното постановление или на решението на съда. Тук две неща показват извънредния характер на възобновяването – невъзможността за пряко сезиране на съда и акта, с който прокурорът упражнява това си правомощие – предложение.

4. Основанията са изброени ограничително в чл.70 на ЗАНН. Те предвиждат възможност за възобновяване при следните обстоятелства – с влязла в сила присъда се установи, че някои от доказателствата, въз основа на които е издадено наказателното постановление, решението или определението са неистински; с влязла в сила присъда се установи, че административнонаказващият орган, съдия, съдебен заседател е извършил престъпление във връзка с издаване на постановлението, решението или определението; когато са открити обстоятелства или доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни при издаване на постановлението, решението или определението на съда и ако с влязла в сила присъда се установи, че деянието, за което е наложено административното наказание съставлява престъпление.

5. От това, кое от основанията е приложимо зависи срокът, в който може да се иска възобновяване. В първите два случая – чл.70, т.1 и т.2 предложението може да се направи в 6-месечен срок от влизане в сила на присъдата. В третия случай – чл.70, т.3 срокът

е 2 години от влизане в сила на постановлението, решението или определението. При чл.70, т.4 не е предвиден срок.

6. ЗАНН, в чл.73 предвижда препращане към чл.68, който е отменен. Следователно отново трябва да се привлече НПК, чл.425. Съдът може да отмени наказателното постановление, да го измени в благоприятна насока, да отмени определението по чл.63, ал.2и да върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия от стадия, в който са прекратени, да отмени решението на съда – районен или административен, да възобнови производството и да върне делото на инстанцията, на която се е проявило основанието, за ново разглеждане; да отмени наказателното постановление, решението на съда и да прекрати производството.